

Pismo.

Ta hudomušni poštar danes
Prinesel pismo mi od »nje« je.
A glejte, mesto jedne znamke
Prilepila na nje kar dve je.

»Ahá«, si mislil sem veselo,
»Pa danes mnogo bode čtiva«.
A bila so le pisma moja,
Ki jih vrnila-ljubezuiva.

Tehomil.

Pastorke države in družbe.

Nemški spisala Therese Fr. v 9. št. «Wiener Mode»

nas je veliko človekoljubnih naredeb; skoraj za vse sloje, za vse kroge, za vsako starost skrbi ali država ali človeška družba. Samo za en sloj se ne stori tako rekoč nič. Ta sloj so namreč vzgojiteljice, pastorke države in družbe.

Sicer obstaja marsikateri »dom« za učiteljice in vzgojiteljice, ali to je sve le kapljica v morju. Res je, da daruje društvo veliko za tak dom, to treba pač priznati, a dosti to le še ni. Dunaj in druga velika mesta imajo več takih priběžališč, kamor se zatekajo časih odgojiteljice, da si opomorejo nekoliko od svojega teškega poklica. Toda brezplačno je to le za malo število odgojiteljic; večinoma morajo živeti ob svojih težko zasluženih prihrankih.

A kako potrebno bi pač bilo, če bi ustanovala država, ali privatna dobrodelnost tak dom, ali da bi se na uže obstoječem zavodu ustanovala brezplačna mesta, kjer bi se mogla odpočiti brezplačno pokoja potrebna odgojiteljica štiri tedne — ne več.

Zavod za zastarele odgojiteljice, kamor bi se mogle zatekatи по dokončanem 60. letu, ali redna penzija, ki bi ji bila izplačana po 60. letu od države ali po ustanovali, spada itak le med nedosežne sanje.

Naj mi bode dovoljeno narisati razmere odgojiteljic. Žal le, da bodem morala načrtati veliko sence. Ako postane kaka uboga sirota odgojiteljica, — uboga sirota se glasi sicer kakor pleonazem, kajti bogata sirota ni sirota ampak, dedičina — ako postane tedaj odgojiteljica, poda se z vsem idealizmom krepke, nadopolne mladosti, z radostnim, za vse dobro in lepo občutljivim srcem na delo. Toda često izve inarsikaj, kar ni ne resnično, ne dobro in ne lepo. Toda ne o tem, ne o idealni, niti o etični, marveč le o materialni strani naj govorim tu le.